

Før valget fremlagde vi i Socialdemokratiet en detaljeret plan, som vi kaldte »Made in Denmark«. Den er stadig det bedst gennemarbejdede og mest realistiske bud på fremtidens jobstrategi. Reel satsning på forskning, uddannelse, vedvarende energi, målrettet integrationspolitik, fremrykkede offentlige projekter og aktiv arbejdsmarkedspolitik i forhold til flytningstruede virksomheder tror vi er hovedingredienserne i den langsigtede politik, som vores land tørster efter.

Skellet er dybt mellem VKO og Socialdemokratiet, når det drejer sig om miljø, kultur og social retfærdighed. Vi vil bruge samfundets velstand til at fremme et billede af et bæredygtigt Danmark, hvor der er plads til og brug for alle, og hvor der er reelle valgmuligheder for alle. Levende, retfærdigt og spændende er det Danmark, vi vil satse på i stedet for blot at tale om mere forbrug til dem, der i forvejen er godt stillet. Offentlig fattigdom midt i privat overflod er for os et skræmmebillede af en stat med minimal trykthed, minimal lighed og minimal frihed.

Socialdemokratiet ønsker reelle reformer af velfærdssamfundet og vil ikke overlade idéudvikling til en kreds af økonomer omhyggeligt udpeget af VKO-partierne for deres konservative holdninger. Vi ønsker at aflaste det offentlige trykhedssystem gennem en offensiv jobstrategi og ved at give virksomhederne et langt større socialt ansvar.

Kommer alle arbejdsduelige i arbejde, og får virksomhederne de nødvendige rammer for at kunne hjælpe og fastholde de ansatte i arbejdslivet, ja, så er der tale om den allervigtigste reform af vores velfærdssamfund. Derimod forkaster vi reformer, der er en lige del nedskæringer og forringet trykthed og ødelagte valgmuligheder.

Tag den borgerlige propaganda om den såkaldte ældrebyrde i Danmark. De, der bliver ældre i de kommende årtier, har selv sparet op til deres alderdom. De er betydelig sundere og bedre i stand til at klare sig selv. De er et aktiv for Danmark, ikke en byrde.

Problemet er ikke efterlønnen, men diskriminationen af de ældre på vores arbejdsmarked. Hverken offentlige eller private arbejdsgivere lever op til deres ansvar for de ældre på vores arbejdsmarked. Socialdemokratiet vil tage konkret initiativ til at fastlægge et katalog af rettigheder for de ældre i Danmark, ikke kun dem, der er i stand til at arbejde og gerne ønsker at arbejde,

men også dem, der senere bliver svage og ikke kan klare sig selv.

Kl. 14.35

Sidst, men ikke mindst, må Danmark tilbage på verdenskortet. Vi skal igen yde verdens mest generøse ulands- og miljøbistand. Vi skal være aktive i og loyale over for FN, og vi skal spille en aktiv rolle i det ny Europa. Den ny traktat giver bedre rammer for samarbejdet. Den skal Danmark tilslutte sig. Men vigtigt er det, at rammerne bliver fyldt ud, så Europa igen kan leve op til sit ansvar for freden, beskæftigelsen og miljøet i verden.

De seneste års følgagtighed fra den danske regerings side over for Bush og Washington må afløses af en aktiv dansk udenrigspolitik sammen med vore europæiske naboer. Danmark kan gøre en forskel i verden. Vi skal gøre en forskel. Vi skal turde være et foregangsland på områder, hvor vi har særlige forudsætninger.

Vi skal være med, hvor det sker. Vi skal sætte vores præg. Rollen som et lukket, indadvendt og isoleret land er totalt udansk. Vi skal være stolte af vores land igen.

Formanden:

Der er foreløbig 12, der har bedt om ordet til korte bemærkninger, og jeg vil sikre, at de ordførere, der beder om korte bemærkninger, kommer på inden for den time, der er afsat til det.

Jeg nævner lige for en ordens skyld navnene på dem, som jeg har på listen: Hr. Jens Rohde, fru Pia Christmas-Møller, fru Charlotte Dyremose, hr. Per Clausen, hr. Christian Wedell-Neergaard, fru Gitte Lillielund Bech, hr. Peter Christensen, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, hr. Steen Gade, hr. Leif Mikkelsen, fru Pia Kjærsgaard og hr. Kristian Thulesen Dahl.

Først hr. Jens Rohde for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg må sige, at den tale, hr. Frank Jensen holdt her, vil jeg ikke lige definere som en fremtidsvision. Jeg vil snarere sige, at det lød som en nutidsdepression. Hvis hr. Frank Jensen havde stået ude på et stadion, så ved jeg godt, hvad publikum var begyndt at råbe.

Jeg tænker på, om hr. Frank Jensen har overvejet, at det måske godt kunne være, at befolkningen rent faktisk godt kan gennemskue, hvad de enkelte partier står for, og at befolkningen rent faktisk er en oplyst befolkning, der godt